

Nr 131.

Av herr **Lindhagen**, om anslag till upplysningsarbete för freden även åt freds- och skiljedomsföreningen.

Såsom i tidigare motioner erinrats bör väl statsmakten särskilt nu stödja även sådana fredsorganisationer, som vilja gå direkt till grunden med fredsproblemet. Freds- och skiljedomsföreningen petitionerar dock icke vidare för en avrustning i dag, men fullföljer, särdeles tidsenligt förefaller det, sitt program från äldsta tider att plöja för den internationella rättsordningen, efter vilken människorna i världen alltid längtat.

I nordiska fredsförbundets kongress i Arvika, september 1939, ha de fyra ländernas ombud från underlydande fredsföreningar enhälligt beslutit att med bifall till en serie av mig väckta motioner petitionera till de fyra regeringarna om ett Nordens framträdande *vid sidan om sina upprustningar även för ett arbete för fredens tillblivelse* i anslutning till de nu nämnda motionerna.

Det är väl en oförrätt, att denna förening, landets äldsta, en landsförening med vitt grenade underavdelningar i länet och därför kämpande med ekonomiska svårigheter, ensam frånkännes statsbidrag till sitt besjälade arbete. Av det föregående år beviljade fredsanslaget å 30,000 kronor har av regeringen då beviljats svenska föreningen för Nationernas förbund 6,000 kronor. Då borde väl konsekvent ett motsvarande anslag tilldelas vår äldsta och största fredsförening med en tidning *Fredens*, som utkommer två gånger i månaden.

Den privata interparlamentariska sammanslutningen har ju icke av nödläget ansetts böra få förminskat anslag och icke heller det »av Kungl. Maj:t bestämda» årliga arvudet å 8,000 kronor för en expert i folkrätt inom utrikesdepartementet. Ett arbete som väl minskats i en tid, då någon folkrätt icke vidare existerar, och uppbyggandet av en ny från grunden ej ännu förmått tillvinna sig aktiv sympati av regeringen eller de olika utskott, senast utrikesutskottet, till vilka förslag därom hänvisats.

Det hemställes,

att riksdagen ville besluta att även den äldsta och mest omfattande fredsföreningen »svenska freds- och skiljedomsföreningen» måtte beviljas anslag till sitt bemödande i fre-

dens tjänst och att således det i motionen 131 påkallade anslaget till den enskilda fredsrörelsen höjes till 36,000 kronor.

Stockholm den 23 januari 1940.

Carl Lindhagen.